

Edita Denínska

Dialog (1991)
 26×18 cm
 porcelán (1300 °C), částečně glazováno

Dialogue (1991)
 26×18 cm
 porcelain (1300 °C), partially glazed

Popravě upoutala Edita Devínska pozornost svojí závěrečnou prací na Vysoké uměleckoprůmyslové škole v Praze. Vytvořila monumentální bílou keramickou stěnu složenou z geometrických prvků odlitých z diturvitu. Mimořádně čisté a velmi působivé kompozice dosáhla nápaditým řazením základních modulů.

Rok po absolutoriu studovala Devínska na Státní keramické škole v italské Faenze. Také zde, ve značné mezinárodní konkurenci, dosáhla výrazného úspěchu. Její autorské reliéfy byly oceněny zlatou medailí.

Po návratu do Prahy ji čekaly všední starosti a práce. Edita Devínska ji pojímala jako dobrodružství, experimentovala s rozličnými keramickými materiály – od měkké kameniny až po porcelán. Řešila nejrůznější úkoly a žádné téma se jí nezdálo malé či okrajové. Ve vývoji tvorby Edity Devínské je obsažen kus historie české keramiky posledních tří desetiletí.

Počáteční tvůrčí období je poznamenáno pokusy o spolupráci s průmyslem. Později se snažila získat zakázky do architektury. Podstatou tvorby Edity Devínské je však především ateliérová práce, reliéfy a plastiky.

Za návrhy pro průmysl získala Devínska několik ocenění. Tři ceny v roce 1978 v soutěži Československých keramických závodů, další cenu obdržela v roce 1980 v soutěži na novou figurální plastiku Karlovarského porcelánu. Značným zklamáním bylo, že pro nezáměr výrobních závodů se její práce nerealizovaly.

Ve spolupráci s architekty vznikla celá řada děl ve veřejných i soukromých objektech. Představy a požadavky zadavatele byly často příliš svazující. Přesto dala Devínska svým pracím dokonalost technického provedení a uplatnila svou imaginaci. Od roku 1990 se Edita Devínska věnuje výuce keramiky, kterou chápe jako poslání. Jednotlivá témata vlastní tvorby promýšlí do detailů předem, zatímco dříve pracovala „à la prima“ a koncept často měnila v průběhu práce. Svým úvahám dává autorka často i písemnou formu, což umožňuje hlouběji nahlédnout do tvůrčí dílny.

Téma provázející celoživotní tvorbu autorky – „Brány“ – čerpá z jejího duchovního zaměření. Tento cyklus plastik znázorňuje nejen životní cestu, její přerušování, překážky a hodnoty, ale i celý umělecký vývoj autorky.

Pozorování přírody a jejích proměn dalo podnět k cyklům „Živly“. Edita Devínska se stále více zajímá o psychologii, uvědomuje si paralely přírodního dění a duchovního života člověka; to bylo určující pro vznik cyklu „Sondy“. Plátky keramiky vrství na sebe jako životní zkušenosti. Sondy do vědomí i podvědomí naznačuje narušováním hmoty, někde je vrstva plátů narušena úhledně, jinde s razancí, jejíž stopa se uplatňuje jako nový výtvarný prvek. Uměleckou výpověď dotváří kolorováním, v některých případech kombinací keramiky s odlišnými materiály, například s kovem.

Dalším inspiračním zdrojem je pro Editu Devínskou architektura, její různé vývojové etapy. Na architektuře ji fascinuje především vztah hmoty a prostoru. Tento vztah se snaží postihnout v sérii plastik, kterými usiluje o vyjádření souladu hmot a jejich kontrastů. Předmětem jejího zájmu jsou nejen archeologické fragmenty architektury, ale i samotné kameny. Cítí v nich záznam věků a inspiruje ji to natolik, že se snaží o zachycení jejich přesné podoby. Z jednotlivých prvků následně sestavuje nové kompozice a vytváří novou architekturu. Využívá krásu kontrastů, rozekláté keramické kameny doplňuje hladkými, precizně odlitými stavebními prvky.

Plastiky Edity Devínské jsou typické barevnou střídmostí. Jejich bílá barva je ozvláštněna pouze jemnými barevnými tóny detailů. Plastiky odlévá do formy nebo modeluje z keramických plátů. Někdy obě techniky kombinuje. Nejraději však pracuje s porcelánem. Využívá této nejjemnější keramické hmoty v kontrastu s hrubou režnou šamotovou hlinou.

Tvorba Edity Devínské dozrála a působí vyrovnaným dojmem. Účin prací tkví v modelaci, síla ve vnitřním napětí a dynamice. Současná výstava je příslibem pro další uměleckou tvorbu.

Jana Horneková

Kaple (1998)
37×20×19 cm
porcelán (1320 °C, redukce),
částečně glazováno; žula

Chappel (1998)
37×20×19 cm
porcelain (1320 °C, reduction),
partially glazed; granite

The first time when Edita Devínska attracted attention was her degree work at Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze (Institute of Applied Arts, Prague). It was a monumental white ceramic wall composed of geometric elements cast of diturvit. This exceptionally pure and very impressive composition was achieved by a smart organization of basic modules.

One year after graduation she studied at Istituto d'arte per la Ceramica in Faenza, Italy. Her success was substantial even here, in the environment of considerable international competition. Her independent reliefs were awarded golden medal.

After her return to Prague she faced everyday chores and work. She understood it as an adventure, making experiments with various ceramic materials – from soft stoneware up to porcelain. She attempted a variety of challenges and no theme was considered by her as negligible or marginal. The development of her production makes a piece of the history of Czech ceramics of the last three decades.

Her early creative period was marked by attempts to cooperate with industry. Later on she would seek customers in architecture. However, the substance of her production is her studio work, reliefs and sculptures in particular.

Her designs for industry won several prizes. Three prizes in the 1978 contest of Československé keramické závody (Czechoslovak Ceramic Works), another one in the 1980 contest for a new figural sculpture of Karlovarský porcelán (China Works Karlovy Vary). As manufacturers showed a lack of interest, her works were not performed, which made her rather disappointed.

Her cooperation with architects resulted into a number of works both in public and private buildings. Despite the fact that the ideas and requirements of customers were often too restrictive, she endowed her work with perfect technical design and applied imagination.

Since 1990 she has devoted herself to teaching ceramics which she understands as a mission. She thinks through details of particular themes of her own production before starting the work although she used to work “à la prima” and frequently modified the concept in the course of work. She often gives her ideas also the written form, which enables a deeper insight in her creative workshop.

The theme accompanying the entire creative life of Edita Devínska – “Brány” (Gates) – draws inspiration from her spiritual life. This series of sculptures maps not only the path of her life, its breaks, obstacles and values but also her entire artistic development.

Observations of nature and its transformations initiated the series “Živly” (The Elements). The growing interest of Devínska in psychology, her realizations of parallels in natural events and spiritual life of man predetermined the origin of the series “Sondy” (Sonds). She layers up ceramic strips as life experience. Breaks into the mass indicate sonds into conscience or subconsciousness: some strip layers are broken smartly, some others with robust force the trace of which is applied as a new element of design. The final touch to the artistic expression is made by colours, in some cases by combining ceramics with another material, for instance metal.

Another source of her inspiration is architecture, various stages of its development. The relationship between mass and space is what mainly fascinates her in architecture. She tries to record this relationship in a series of sculptures seeking to express the harmony of masses and their contrasts. The focus of her interest are not only archeological fragments of architecture but also stones themselves. She feels the marks of ages in them, which inspires her to such extent that she seeks to record their exact shape. She then sets individual pieces into new compositions and produces new architecture. She takes use of the beauty of contrasts and completes jagged ceramic stones with smooth, precisely cast building elements.

Typical of her sculptures are sober colours. Their white colour is distinguished only by soft shades of colours of details. She casts her sculptures in forms or models them of ceramic strips. In some cases she combines both techniques. But what she likes best to work with is porcelain. This most delicate ceramic mass is used by her in contrast to coarse raw fireclay.

The production of Edita Devínska has matured and makes a balanced impression. The effect of her works consists in modelling, their force in the inner strain and dynamics. The present exhibition is a promise of her further artistic production.

Jana Horneková

Stín (1998)
26×27×27 cm
porcelán (1320 °C, redukce), částečně glazováno

Shadow (1998)
26×27×27 cm
porcelain (1320 °C, reduction), partially glazed

Nádoba (1998)
35×34×29 cm
porcelán (1320 °C, redukce), částečně glazováno;
barvítka; žula

Vessel (1998)
35×34×29 cm
porcelain (1320 °C, reduction), partially glazed;
pigments; granite

Nádoba (1998)
27×34×20 cm
porcelán (1320 °C, redukce), částečně glazováno;
barvítka; žula

Vessel (1998)
27×34×20 cm
porcelain (1320 °C, reduction), partially glazed;
pigments; granite

Spoutaný (1992)
31×28×15 cm
šamot (1200 °C), částečně glazováno

Tied Up (1992)
31×28×15 cm
fireclay (1200 °C), partially glazed

Brána (1992)
34×31×22 cm
šamot (1200 °C), částečně glazováno

Gate (1992)
34×31×22 cm
fireclay (1200 °C), partially glazed

Číše slasti (1998)
výška 45 cm
šamot (1150 °C), částečně glazováno, listry

Goblet of Bliss (1998)
height 45 cm
fireclay (1150 °C), partially glazed, lustres

Věž (1996)
 22×16×12 cm
 porcelán (1320 °C), částečně glazováno, listry;
 šamot; kantalový drát

Tower (1996)
 22×16×12 cm
 porcelain (1320 °C), partially glazed, lustres;
 fireclay; high-resistance wire

EDITA DEVÍNSKA, akademická sochařka

Narozena: 22. dubna 1949 v Bratislavě

Studia: 1964–1968 Střední uměleckoprůmyslová škola
v Bratislavě (prof. T. Lugs)
1968–1969 dějiny umění na Univerzitě
Komenského v Bratislavě
1969–1975 Vysoká škola uměleckoprůmyslová
v Praze (prof. Eckert)
1975–1976 Istituto d'arte per la Ceramica ve
Faenze v Itálii (prof. A. Leoni a B. Ghini)

Od roku 1976 žije v Praze a pracuje ve vlastním ateliéru;
také se věnuje pedagogické činnosti na Univerzitě Karlově
v Praze.

Ocenění:

1976 Itálie, Faenza – zlatá medaile
1978 Československo, Čs. keramické závody – 2. a 3.
cena a odměna ve vypsání soutěži
1980 Československo, Karlovarský porcelán – odměna
v soutěži na figurální porcelán
1981 Itálie, Faenza – čestný diplom
1982 Francie, Vallauris – čestný diplom

Účast na sympoziích:

1980 Československo, Mezinárodní symposium Bechyně
1984 Československo, Mezinárodní symposium Kunštát
na Moravě
1984 Německo, Mezinárodní symposium Römhild

Autorské výstavy:

1981 ČR, Galerie Fronta, Praha
1982 ČR, Galerie Dílo, Praha
1982 Rakousko, Keramik Studio, Vídeň
1994 ČR, Galerie Újezd, Praha
1999 ČR, Galerie českého porcelánu, Praha

Účast na výstavách:

1977 Japonsko, Chunchi Shimibun – Mezinárodní
přehlídka keramiky
1980 Španělsko, Barcelona, Dvacetpět českých
keramiků
1983 Maďarsko, Szombathely, Současná čs. keramika
1986 Japonsko, Minó, Mezinárodní konkurs keramiky
1987 Itálie, Capua, Současná skleněná a keramická
plastika
1987 ČR, Bechyně, Současná česká keramika
1987 Itálie, Grottaglie, Výstava keramiky
1989 Itálie, Gualdo Tadino, konkurs keramiky
1991 ČR, Praha, Mánes, Keramika '91
1992 USA, Philadelphia, Keramika z východní Evropy
1992 USA, New Jersey, Art Show
1993 ČR, Český Krumlov
1994 ČR, Praha, Keramono
1998 ČR, Český Krumlov, Konvice – mezinárodní výstava
1998 ČR, Kolín, Keramické setkání – Figurální plastika
1998 ČR, Praha, Keramono
1999 ČR, Český Krumlov, Nádoba

Zastoupení ve sbírkách:

ČR, Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha
ČR, Alšova jihočeská galerie, Bechyně
Itálie, Museum keramiky, Faenza
Itálie, Museum Grottaglie
Německo, Museum Römhild

Realizace v architektuře:

1975 Praha, Intergeo
1977 Kralupy n. Vltavou, sídliště Hůrka
1983 Tábor, Dita
1984 Bratislava, prodejna květin
1985 Praha, restaurace Thang-Long
1986 Jánské Lázně, léčebna Réva
1987 Kolín, restaurace Družba
1989 Rychnov n. Kněžnou, pojišťovna
1990 Malá Úpa, zotavovna Družba

Adresa: Na dolínách 3
147 00 Praha 4

Vykopávky (1984)

52×49 cm

šamot (1240 °C), částečně glazováno; kantalový drát

Excavations (1984)

52×49 cm

fireclay (1240 °C), partially glazed; high-resistance wire

EDITA DEVÍNSKA, sculptress

Born on 22 April 1949 in Bratislava

Studies: 1964–1968 Střední uměleckoprůmyslová škola v Bratislavě (Prof. T. Lugs)
(Secondary School of Applied Arts, Bratislava)

1968–1969 dějiny umění na Univerzitě Komenského v Bratislavě
(history of arts at Komenský University, Bratislava)

1969–1975 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze (Prof. Eckert)
(Institute of Applied Arts, Prague)

1975–1976 Istituto d'arte per la Ceramica, Faenza, Italy (Prof. A. Leoni and B. Ghini)

Based in Prague since 1976 in an independent studio. Also teaching at Charles University, Prague.

Awards:

- 1976 Italy, Faenza – golden medal
- 1978 Czechoslovakia, Čs. keramické závody (Czechoslovak Ceramic Works) – 2nd and 3rd prize and award in the advertised contest
- 1980 Czechoslovakia, Karlovarský porcelán (China Works Karlovy Vary) – award in the contest for figural china
- 1981 Italy, Faenza – certificate of honours
- 1982 France, Vallauris – certificate of honours

Participation in symposia:

- 1980 Czechoslovakia, International Symposium Bechyně
- 1984 Czechoslovakia, International Symposium Kunštát na Moravě
- 1984 Germany, International Symposium Römhild

Works in architecture:

- 1975 Prague, Intergeo
- 1977 Kralupy n. Vltavou, residential area Hůrka
- 1983 Tábor, Dita
- 1984 Bratislava, florist's shop
- 1985 Prague, restaurant Thang-Long
- 1986 Jánské Lázně, health resort Réva
- 1987 Kolín, restaurant Družba
- 1989 Rychnov n. Kněžnou, building of insurance company
- 1990 Malá Úpa, recreation center Družba

Works in collections:

- Czech Republic, Uměleckoprůmyslové muzeum (Museum of Applied Arts), Prague
- Czech Republic, Alšova jihočeská galerie (South Bohemian Gallery of M. Aleš), Bechyně
- Italy, Museum of Ceramics, Faenza
- Italy, Museum Grottaglie
- Germany, Museum Römhild

Independent exhibitions:

- 1981 Czech Republic, Galerie Fronta, Prague
- 1982 Czech Republic, Galerie Dílo, Prague
- 1982 Austria, Keramik Studio, Vienna
- 1994 Czech Republic, Galerie Újezd, Prague
- 1999 Czech Republic, Galerie českého porcelánu, Prague

Participation in exhibitions:

- 1977 Japan, Chunichi Shimbun – International Show of Ceramics
- 1980 Spain, Barcelona, Twenty-Five Czech Ceramists
- 1983 Hungary, Szombathely, Contemporary Czechoslovak Ceramics
- 1986 Japan, Minó, International Competition of Ceramics
- 1987 Italy, Capua, Contemporary Glass and Ceramic Sculpture
- 1987 Czech Republic, Bechyně, Contemporary Czech Ceramics
- 1987 Italy, Grottaglie, Exhibition of Ceramics
- 1989 Italy, Gualdo Tadino, Competition of Ceramics
- 1991 Czech Republic, Prague, Mánes, Ceramics '91
- 1992 U.S.A., Philadelphia, Ceramics from the East Europe
- 1992 U.S.A., New Jersey, Art Show
- 1993 Czech Republic, Český Krumlov
- 1994 Czech Republic, Prague, Keramono
- 1998 Czech Republic, Český Krumlov, Konvice – International Exhibition
- 1998 Czech Republic, Kolín, Ceramic Meeting – Figural Sculpture
- 1998 Czech Republic, Prague, Keramono
- 1998 Czech Republic, Český Krumlov, Nádoba

Address: Na dolinách 3
147 00 Praha 4

Vykopávky (1984)

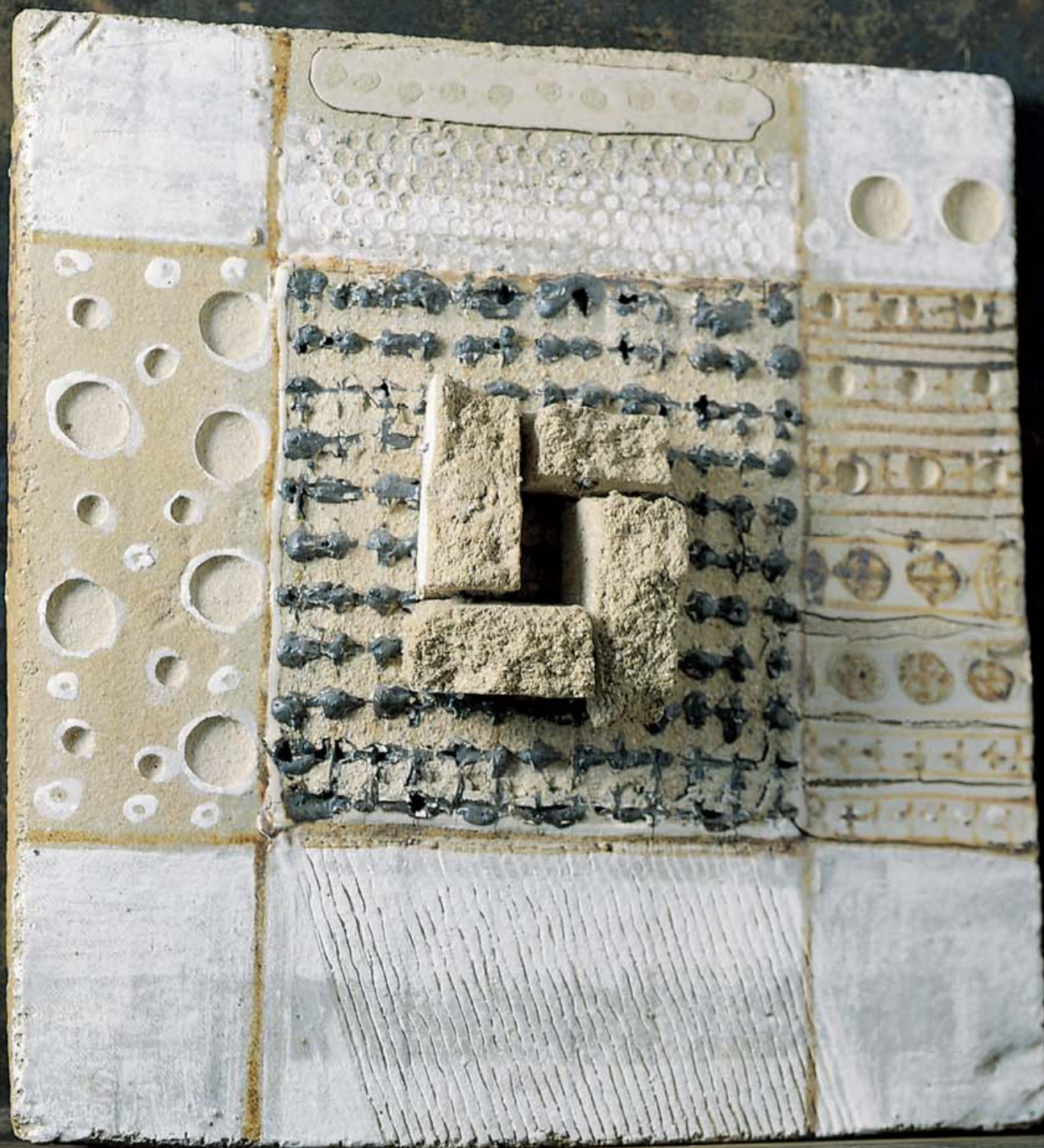
52×49 cm

šamot (1240 °C), částečně glazováno

Excavations (1984)

52×49 cm

fireclay (1240 °C), partially glazed

Děkuji všem přátelům a sponzorům
při realizaci katalogu a výstavy

My thanks to all my friends and sponsors who contributed
to the preparation of the catalogue and exhibition, namely

Rakovnické keramické závody, a. s.

Ceramic Works Rakovník

RAKOVNICKÉ KERAMICKÉ ZÁVODY A. S.

Český porcelán Dubí, a. s.

China Works Dubí

ČESKÝ PORCELÁN

Gaudí, realitní a aukční agentura

Real Estate and Auction Agency Gaudí

GAUDÍ
realitní a aukční agentura

Jan Vrba, truhlářství a výstavnictví

Jan Vrba, Joinery and Exhibitions

Zvlášť děkuji Janu Vrbovi za dlouholetou
pomoc při mé práci.

My particular thanks to Jan Vrba for his long-
term assistance in my work.

Grafická úprava
Foto
Litografie
Tisk

Zdenka Kalabisová, Studio FTG
Gabriel Urbánek, Jan Čížek, Zdenka Kalabisová
CPC Digital Group, TypoText
Rodomax. s. r. o.

Graphic layout
Photo
Litography
Print